

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobce **J. S.**, zastoupeného Mgr. Martinou Charvátovou, advokátkou se sídlem Vsetín, Horní náměstí 3, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 21.3.2013, o nároku na invalidní důchod,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 21.3.2013 **se zrušuje** pro vady řízení a vrací žalované k dalšímu řízení.

II. **Žalovaná je povinna** zaplatit žalobci na nákladech řízení k rukám Mgr. Martiny Charvátové, advokátky se sídlem Horní náměstí 3, Vsetín, částku **5.200,- Kč** ve lhůtě do 60-ti dnů od právní moci rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobce se žalobou ze dne 11.4.2013 domáhal přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalované, jeho zrušení. Uvedl, že s rozhodnutím nesouhlasí. Celá záležitost je nesprávně posouzena. Dne 26.9.2012 mu bylo řečeno, že má nárok na první stupeň důchodu a přibližně po dvou týdnech bylo rozhodnuto jinak, a to

i přesto, že byl nemocný, je nedoléčený. Dle potvrzení neurologa nemůže vykonávat práci – žádnou fyzickou zátěž. Je objednan na další vyšetření na 22.5.2013. Dne 13.2.2013 jej posudkový lékař uschopnil, a to i přesto, že zdravotní stav je spíše horší než lepší, zhoršuje se. Má bolesti, nemůže delší dobu ani stát ani sedět.

Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě ze dne 24.6.2013 uvedla, že v případech, kdy se jedná o odbornou lékařskou otázku a rozhodnutí žalované je na tomto odborném posudku závislé, nemůže žalovaná ve svém rozhodnutí nic měnit. K důkazu navrhovala posudek příslušné posudkové komise MPSV ČR. Žalovaná navrhovala vypracování posudku PK MPSV ČR.

Na žádost žalobce byl mu pro řízení ustanoven zástupce z řad advokátů Mgr. Martina Charvátová.

V doplnění žaloby ze dne 11.4.2013 žalobce uvedl mimo jiné, že celá záležitost byla nesprávně posouzena. V době posouzení lékařem v odvolacím řízení nebylo přihlédnuto k faktickému stavu, když posudkový lékař neměl k dispozici poslední lékařské zprávy od neurologa. Žalobce uvedl, že absolvoval další vyšetření, a to magnetickou rezonanci ve Zlíně s výsledkem, že stav se výrazně zhoršil a je objednan na vyšetření k neurologovi MUDr. V. ve Vsetíně. Též se měl dostavit 1.10.2013 ke stanovení termínu operace.

II.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 21.3.2013 č.j. X, posudkem posudkové komise MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 10.10.2013, jakož i obsahem posudkového spisu a připojeným správním spisem žalovaného. Při řízení o žalobě žalobce přitom krajský soud vycházel z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního, jakož i ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu (ust. § 75 soudního řádu správního).

Provedeným dokazování soud zjistil, že:

1) Žalobce uplatnil nárok na invalidní důchod žádostí ze dne 23.1.2013 sepsanou Okresní správou sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) Vsetín.

2) Dne 13.2.2013 posoudil zdravotní stav žalobce posudkový lékař OSSZ Vsetín. V posudku uvedl podklady pro vypracování posudku, diagnózu a výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Uvedl, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zák.č. 155/95 Sb. Posuzovaný není invalidní dle § 39 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb., ve znění pozdějších předpisů, z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20 %. Posuzovaný pobíral dávky do 20.2.2013. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti považuje stav po neurochirurgické dekompresi 18.4.2012, tj. zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položka 1.b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20%. Dále uvedl, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 cit. vyhlášky, nemění.

3) Rozhodnutím ze dne 22.2.2013 žalovaná rozhodla podle ustanovení § 38 z.č. 155/1995 Sb. tak, že zamítla žádost žalobce o invalidní důchod mimo jiné s odůvodněním, že podle posudku OSSZ Vsetín ze dne 13.2.2013 účastník řízení není podle ustanovení § 39 odst.1 zdp invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %.

4) Proti rozhodnutí žalované ze dne 22.2.2013 podal žalobce písemné námitky k ČSSZ. Namítal, že nesouhlasí s posouzením zdravotního stavu, pořád jej bolí záda a noha, nemůže sedět, nevydrží delší chůzi. V noci nespí, noha mu trne. Bere léky na tlak. Nezvládne žádnou zátěž.

5) ČSSZ, pracoviště Brno dne 18.3.2013 v posudku o invaliditě, výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti uvedla, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zák.č. 155/95 Sb. Posuzovaný není invalidní dle § 39 odst.1 zákona č. 155/1995 Sb. Z důvodu

dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20 %. Rozhodující příčinou, která má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XIII, odd. E, pol. 1.b příl.č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 cit. vyhlášky, nemění.

Dle lékaře se celkově jednalo o lehké funkční postižení bez poruchy chůze, sfinkteru, bez paréz, bez trvalého těžkého neurologického nálezu. Přetrvává reziduální neurologická symptomatologie. Posuzovaný byl hodnocen při horní hranici možného rozmezí s přihlédnutím k ostatním nemocem. Byl zohledněn i možný dopad nemoci na pracovní zapojení. Posudkový lékař uvedl, že nelze prokázat těžší funkční postižení. Zdravotní stav neodpovídá žádnému stupni invalidity.

6) ČSSZ rozhodnutím ze dne 21.3.2013 č.j. X zamítla námitky žalobce a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 22.2.2013 č.j. X potvrdila mimo jiné s odůvodněním, že v rámci řízení o námitkách bylo novým posudkem o invaliditě ze dne 14.3.2013 zjištěno, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, a že účastník řízení není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Po přezkoumání celkového zdravotního stavu účastníka řízení činí pokles jeho pracovní schopnosti 20 % a nejsou tak splněny podmínky pro vznik invalidity podle § 39 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb. Námitky posuzovaného byly shledány jako nedůvodné. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu účastníka řízení s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XIII, odd. E, pol. 1 písm. b/ příl. k vyhl. MPSV ČR č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje procentní rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti 10-20 %. Lékařka ČSSZ stanovila míru poklesu pracovní schopnosti účastníka v horním rozmezí dané položky 20 % s tím, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 cit. vyhlášky se nemění.

7) Zdravotní stav žalobce a míru poklesu pracovní neschopnosti posoudila dne 10.10.2013 posudková komise MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě. Na základě prostudování zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. L. M. a po prostudování odborných lékařských nálezů posudková komise uvedla, že se u žalobce jedná o stav po operaci pro výhřez meziobratlové ploténky L4/5 a L5/S1 vlevo 18.4.2012 (hemilaminektomie L5 a parciálně L4, foraminotomie atd.), obraz chronické biradikulární léze L5 a S1 vlevo s poměrně významnou poruchou dynamiky LS páteře, nález v S1 myotomu floridní.

Dále posudková komise uvedla, že po operaci se stav posuzovaného zlepšil, avšak po dvou měsících opět docházelo ke zhoršování stavu. V březnu 2013 měl již potíže při chůzi po 200 metrech, bylo provedeno vyšetření MR a konzultace na neurochirurgii ke zvážení dalšího operačního zákroku. Bolesti v oblasti bederní páteře trvají, bolesti a parestezie v dolních končetinách, v noci výraznější, bez přítomnosti útlaku vláken kaudy.

V posudkovém hodnocení posudková komise uvedla, že u posuzovaného se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. K datu rozhodnutí ČSSZ ze dne 21.3.2013 nebyl schopen soustavné práce vzhledem ke zhoršování páteřních obtíží s průkazem recidivy výhřezu meziobratlové ploténky L5/S1 vlevo a s EMG prokázanou chronickou ne plně kompenzovanou radikulopatií L5 vlevo s lehkým axonálním deficitem a trvajícím preganglionálním blokem. Subchronické změny byly i v myotomu S1 vlevo. V současné době byla v říjnu 2013 indikována a je naplánovaná další neurochirurgická operace, s přijetím k hospitalizaci na neurochirurgii 17.10.2013.

Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla recidiva výhřezu meziobratlové ploténky L5/S1 vlevo, s prokázanou radiokulopatií, kdy klinický obraz a obtíže se postupně zhoršovaly, v průběhu od dvou měsíců po první operaci páteře. Posudková komise uvedla, že nález hodnotí dle přílohy k vyhl.č. 359/2009 jako srovnatelný s kap. XIII, pol. 1, písm. d/, kdy z rozmezí 50-70 % stanoví horní hranici 70 % s přihlédnutím k nutné reoperaci páteře (říjen 2013), když pro objektivně prokázanou postupující progresi nález nebyl schopen se zařadit k výkonu práce od doby skončení výplaty nemocenských dávek. Datum vzniku invalidity III. stupně stanovila na 21.2.2013, když výplata nemocenských dávek skončila dne 20.2.2013.

Ve výroku pak posudková komise uvedla, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c/ zák.č. 155/95 Sb. ve znění zák.č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70 %.

Přezkoumává-li se zákonnost rozhodnutí o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi /§ 4 odst. 2 zák.č. 582/91 Sb./. Proto v tomto řízení byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě dne 10.10.2013. Tento důkaz považuje soud za stěžejní. Krajský soud nezpochybnil závěry odborného posudku pro jeho přesvědčivost a úplnost. Zdravotní stav žalobce byl hodnocen posudkovou komisí PK MPSV ČR v Ostravě, která jednala v řádném složení, za účasti odborného lékaře z oboru neurologie. Posudková komise posoudila zdravotní stav žalobce komplexně, na základě zdravotní dokumentace žalobce. Posudková komise se vypořádala se všemi lékařskými nálezy a námitkami žalobce, přesvědčivě odůvodnila odlišné posouzení oproti posouzení lékařem OSSZ a ČSSZ, když uvedla, že pro objektivně prokázanou postupující progresi nálezů nebyl posuzovaný schopen se zařadit k výkonu práce od doby skončení výplaty nemocenských dávek. Datum vzniku invalidity III. stupně stanovila na 21.2.2013, když výplata nemocenských dávek skončila dne 20.2.2013. Posudek PK MPSV v Ostravě, který byl použit jako důkaz v soudním řízení, splňoval podmínky úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti.

IV.

Podle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle odst. druhého téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Pracovní schopností se rozumí podle odst. třetího téhož ustanovení schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle odst. 4 citovaného ustanovení při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,

- a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
- b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
- c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
- d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
- e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,

f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

V.

Jestliže v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, kterým byly zamítnuty námitky žalobce a rozhodnutí ČSSZ ze dne 22.2.2013, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod potvrzeno, a u krajského soudu posudkem posudkové komise MPSV ČR byla prokázána invalidita žalobce III. stupně nejen ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí, tj. ke dni 21.3.2013, když jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 %, je tato skutečnost důvodem ke zrušení

napadeného rozhodnutí pro vady řízení (§ 78 odst.1 s.ř.s.), neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci.

Krajský soud po provedeném řízení a hodnocení důkazů (§ 77 s.ř.s.) napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst.4 s.ř.s.). Žalovaná je v dalším řízení vázána právním názorem soudu (§ 78 odst.5 s.ř.s.), tedy tím, že žalobce byl invalidní pro invaliditu III. stupně nejen ke dni vydání napadeného rozhodnutí, tj. ke dni 21.3.2013, ale již od 21.2.2013. Žalovaná proto o nároku žalobce znovu rozhodne.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst.1 věta první soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

Je-li účastník zastoupen advokátem, je podle § 57, 61, 64 s.ř.s mimo jiné součástí nákladů řízení odměna za zastupování. Její výše byla určena vyhláškou ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. Podle § 13 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. advokátu náleží náhrada hotových výdajů účelně vynaložených v souvislosti s poskytnutím právní služby, zejména na soudním a jiné poplatky, cestovní výdaje, poštovné ap. Podle odst. 3 citované vyhlášky paušální částka jako náhrada výdajů činí 300,- Kč na jeden úkon právní služby. Ve věcech nároků fyzických osob v oblasti sociálního zabezpečení, důchodového, nemocenského a všeobecného zdravotního pojištění a opravných prostředků proti rozhodnutím orgánů veřejné správy a správních orgánů se dle § 9 odst. 2 se za tarifní hodnotu považuje částka 5.000,- Kč a dle § 7 téže vyhlášky činí sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby z tarifní hodnoty do 5.000,- Kč činí 1.000,- Kč.

Odměna zástupci žalobce byla stanovena za čtyři úkony právní služby po 1.000,- Kč (§ 9 odst. 3 písm. f/, § 7 a § 11 odst. 1 vyhl.č. 177/1996 Sb.), tj. 4.000,- Kč (převzetí věci, doplnění žaloby z 22.7.2013, porada s klientem dne 22.7.2013 a 26.9.2013), 4x náhrada hotových výdajů dle §13 odst. 3 téže vyhlášky po 300,- Kč,

tj. 1.200,- Kč. Advokát není plátcem daně z přidané hodnoty. Odměna advokáta činí celkem 5.200,- Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 5.11.2013

JUDr. Bohuslava Drahošová

samosoudkyně